

Op de terugreis rijden we over Horezu waar een beroemd klooster en een gehucht met wel tien pottenbakkers te vinden zijn. We overnachten hier voor de laatste keer op een typisch Roemeense camping: een hobbelig veld langs een drukke weg met een aantal hutjes waarin zich twee bedden (met beddengoed) bevinden in combinatie met een toiletgebouw waar alles aan ontbreekt.

Op weg naar de grens stoppen we nog twee keer en beide keren levert dit een nieuwe soort op. In de Karpaten zien we een Balkansperwer en in wat struikgewas in een vlak akkerbouwgebied blijken drie Vale Spotvogels te zitten. Via de grenspost bij Arad verlaten wij Roemenië en komen nog een aantal dagen bij op de heerlijke Panoramacamping in het dorpje Velence in Hongarije.

Een tocht met de eigen auto door Roemenië is een heel bijzondere ervaring. Er zijn maar weinig campings die zodanig liggen en redelijke sanitaire voorzieningen hebben dat je er enkele dagen met plezier wilt verblijven. Het meenemen van fietsen had geen enkele zin. Het wegdek is slecht en het verkeer is gevaarlijk. Niet alle Roemenen rijden nog in een oude Dacia. Er zijn nu ook nieuwe modellen van Dacia die pittig rijden en de rijke bovenlaag van Roemenië heeft zich snelle wagens aangeschaft zoals VW Touareg, Range Rover en BMW X5. De bestuurders van deze wagens gaan er van uit dat de verkeersregels niet voor hen

gelden. De verkeersdiscipline is trouwens bij velen gering.

Voor vogelaars is het kustgebied langs de Zwarte Zee veruit het interessantst vanwege de vele soorten die verder westwaarts niet te vinden zijn. Ook de trek van steltlopers en zangvogels langs de kust in mei is zeer de moeite waard. Vliegen naar Boekarest en daar een auto huren om vervolgens op eigen houtje de kuststreek te verkennen, is daarom ook een optie.

Tenslotte nog even iets over de soortenlijst. Elke dag hebben wij bijgehouden welke vogelsoorten werden waargenomen. In Roemenië zagen wij in totaal 178 soorten en de gehele reis leverde 215 verschillende vogelsoorten op. Op alle 27 dagen werden Boerenzwaluw en Spreeuw genoteerd. In de top 20 staan verder: Wilde Eend, Buizerd, Turkse Tortel, Koekoek, Huiszwaluw, Witte Kwikstaart, Zanglijster, Merel, Ekster, Bonte Kraai, Huismus, Ringmus, en Vink. Soorten die in Nederland schaars of zeldzaam zijn en op deze reis op meer dan tien dagen werden gezien zijn: Kwak, Purperreiger, Grote Zilverreiger, Ooievaar, Zomertaling, Krooneend, Kwartel, Zwarte Stern, Zomertortel, Hop, Bijeneter, Kuifleeuwerik, Paapje, Kramsvogel, Grote Karekiet, Wielewaal, Grauwe Klauwier, Europese Kanarie en Grauwe Gors.

MEI OP SCHIER

Koene Vegter

In de meimaand wil er nog wel eens gezamenlijke trek plaats vinden van Noordwijkse vogelvrienden naar mooie natuurgebieden als het eiland Rügen of waterparadijs La Brenne in Frankrijk. Dit jaar echter is dit gezelschap naar alle kanten uitgevlogen: Neusiedler See op de grens van Oostenrijk / Hongarije, het eiland Öland voor de kust van Zweden en de oerbossen en moerasgebieden van Polen. Enigszins verweesd bleef ik zelf echter achter en na overleg met mijn echtgenote besloten wij tot een weekje op de wadden. Na twee wondermooie KunstKlank concerten reisden wij van Vuurtorenplein in Noordwijk naar Vuurtorenpad op het al even mooie Schiermonnikoog, nog niet wetend dat dit zelfde eiland een weekend later tot de Mooiste Plek van Nederland zou worden verkozen en inmiddels hadden ook wij dit eiland in ons hart gesloten.

In de zestiger jaren in mijn Amsterdamse tijd was ik al eens tussen Kerst en Oud en Nieuw op het

eiland verbleven, maar had daar, al drentelend tussen mistige stranden en de gelagkamer van hotel van der Werff, vrij droevige herinneringen aan over gehouden; de natuur was toen ook nog niet zo aan mij besteed. Enkele waddenexcursies vanuit de Natuur- en Vogelvereniging in de jaren negentig en een zonnig dagbezoekje vanuit een familieweek in Groningen hadden dit beeld gelukkig drastisch herzien.

Op de ochtend van vertrek kopte de Volkskrant 'Warmer dan op Kreta' en ik moet zeggen geheel terecht deze keer; een week lang heb ik de jas niet aan gehad en de korte broek niet uit gedaan. Constant zon, een voortdurende Oostenwind en een temperatuur zo tussen de 20 en 25 graden zorgden voor uitstekend fiets-, wandel- en strandweer. Maar u zit natuurlijk niet te wachten op louter dit soort bespiegelingen en bent neem ik aan ook benieuwd naar enig vogelnieuws. Nu moet ik op voorhand zeggen dat het zonder de steun van ervaren vogelaars op excursie gelijk lastiger wordt om tot determinatie te komen, zeker van de minder bekende soorten, maar Schiermonnikoog heeft

zo'n grote diversiteit aan biotopen en vogels te bieden dat ik toch nog een heel eind ben gekomen met in die week een 90-tal vogelsoorten.

Ook kom je altijd wel andere vogelaars tegen om ervaringen en kennis mee te delen.

Zo ontmoette ik in de Bancks polder twee wijze oude dames die mij al turend door de telescoop college gaven over de werkelijk duizenden Branden Rotganzen die daar op kosten van de belastingbetaler heerlijk aan het foerageren waren. Volgens hen was al duidelijk sprake van beginnende paarvorming. Zelf zag ik in de machtige stijg- en daalbewegingen meer iets van een massale groepsorgie, maar misschien is dat nog meer een uitvloeisel van die zestiger jaren.

Bij de Westerplas raakte ik, op de kleine verhoging naast het fietspad die een wijds uitzicht biedt over deze plas, in gesprek met een oudere collega waarnemer die mij meldde dat de vorige dag in het duingebied bij de vuurtoren een Roodkopklauwier gesignaleerd was door één van de schrijvers van het recent verschenen monumentale standaardwerk *Vogels van Schiermonnikoog*, die nu weer meer tijd had om zelf te vogelen. Naspeuringen ter plekke leverden geen congestie van Dutch Birders en al helemaal geen klauwier op. Dan maar op naar boekhandel Kolstein, gelegen aan de Middenstreek, om zelf dit prachtwerk aan te schaffen met onderzoeksgegevens en soortbeschrijvingen over de afgelopen 100 jaar. Zo kon ik in elk geval onmiddellijk vaststellen dat de Roodkopklauwier de afgelopen 30 jaar slechts 4 keer was waargenomen op het eiland.

De volgende dag ontmoetten wij, al speurend over het wad naar steltlopers en eenden, een jong stel dat ons vertelde – via informatie van vader/internet – dat dezer dagen op Texel de bijzonderheden uit

de lucht kwamen vallen, maar zover was het hier bij ons nog niet. Aan het begin van de Kobbeduinen kwamen we ze na een uurtje weer tegen, waar ze mij verzochten de telescoop te willen richten op een overvliegende vogel: vrij donker, langgestrekt en met kalme vleugelslag voortgaand; eigenlijk geen ooievaar maar wat dan wel...

Via de telescoop werd al snel duidelijk dat het hier onmiskenbaar om een Kraanvogel ging, die na een aantal rondjes uiteindelijk naar het vasteland afzwaaide. Mijn standaardwerk leerde dat de Kraanvogel een doortrekker in zeer klein aantal is, die zeker niet elk jaar wordt gezien, meestal overtrekkend in het voorjaar zoals ook nu. Voor mij was het sowieso de eerste waarneming van een Kraanvogel in Nederland. Weer thuis achterhaalde ik via internet nog dat diezelfde dag – 10 mei – een Kraanvogel boven het Fochteloërveen in Friesland was gesignaleerd en als bijzonderheid op Schier in die week op 7 mei nog een Kleine Zwartkop bij de Kooiplas.

Een plas waar wij zeker niet aan voorbijgingen – slechts Huiszwaluwen, Oeverlopers en Bergeenden – al was het alleen maar om ook een bezoekje te kunnen brengen aan de naastgelegen kampeerboerderij van Talsma, vaste pleisterplaats van het excursiegezelschap van de Natuur- en Vogelvereniging, en waar Truus huiverde bij een dicht opeen gestapelbedde slaapzaal.

Dan maar terug naar het eigen appartement via kwelder, polder, plas en duin en nog één keer genieten van de wikkende slag van de Bruine of de Blauwe Kiekendief, voor de boot weer terugvaart richting Lauwersoog.

Zeker zullen wij ook terugkeren naar Schier: een prijswinnende aanrader.

foto Koene Vegter